

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 411
Joi,
16
iulie
1992
5 lei

Somn și birocrație

Pe lângă numeroasele mizerii pe care omul de rînd trebuie să le îndure — sărăcia, umblătura zilnică după cele necesare traiului, spectrul șomajului, nesiguranța unei locuințe ș.a.m.d. — se izbește adesea de zidul celei mai dure birocrății. Pentru o nimică toată, cetățeanul își mănîcă zilele și nervii pe la fel și fel de uși, pînă cînd, istovit renunță. Cauzele acestei racile sînt numeroase. Și ele nu numai că se perpetuează, dar se și adîncesc, se cultivă cu îndărătnicie de la cele mai înalte niveluri ale conducerii societății noastre. În context, ar fi suficient un exemplu: problema deșeurilor toxice, a cărei rezolvare a fost aruncată într-un labirint, din care nu întrevădem cum, cînd și cine o va scoate. Un lănt al slăbiciunilor: de la slăbiciunea unor legi la... tăria unor indivizi lacomi, venali, fără scrupule. Tergiversările în numita „afacere” fac parte din strategia birocrăției, dar au și un alt substrat — prelungirea acelei puteri malefice care ne-a dominat viața timp de aproape o jumătate de secol.

Acesta ar fi doar un exemplu — cu lustru, să zicem, economic. Dar uriașa birocrăție, circuitul din parlamentul nostru neoco-

munist? Cum putem sancționa, politic și moral activitatea numeroșilor deputați și senatori care au făcut din înalta tribună o trambulină a vorbelor goale? Fără reazim, fără fond! Cînd țara arde... pieptănatul nu caută păduchii din plete pentru a-i stîrpi, îi aerisește, le dă oxigen. Altfel cum să prîcepem toată tevatura parlamentară, mai ales acum cînd mandatul înaltei instituții e pe sfîrșite! Întîrzierile la ședințe, numeroasele absențe, eludarea regulamentului de funcționare, absurditatea contradicției dintre votul deschis și cel secret, amînarea discuțiilor unor chestiuni urgente etc. etc. Iar toate acestea au mai căpătat și o definiție, prin gura vicepreședintelui Camerei: „noi nu gîndim, noi ne odihnim”. Pe seama cui? Pe banii cui?

Și în lumina aceleiași strategii birocratice, a somnului rațiunii actualii parlamentari își pregătesc, sub plapumele hotelurilor de lux, candidatura pentru noua legislatură. În speranța unor alegeri birocratice din care speră că vor ieși victorioși, cu somnul lor cu tot.

TRAIAN SUCIU

Șansa morală

Într-un moment al unei atitudini etice fundamentale pentru România, „Apelul din Timișoara” se adresează conștiințelor ca singurele la care se poate adresa „într-o țară în care instituțiile puterii s-au dovedit corupte și ostile societății”. Discursul manifestului este tranșant, organizat logic pe șapte coordonate care penetrează în adîncul societății civile, cu un diagnostic clar și soluții pe măsură. Vreau să mă opresc asupra șansei în sine ca printr-o opțiune morală să redăm României speranța.

Trăim într-un soi de „intellectualism” generalizat, de raționalism al tuturor împotriva tuturor: fiecare individ poate demonstra tot ceea ce crede și același individ poate să și creadă ceea ce poate demonstra. Axat pe verbozitate, pe o concrescență de adjective roase de deriziune, într-un cuvînt pe trîncăneală, paradoxul amintit rămîne fără conexiune dramatică, cel mult captînd o insolentă vag atînsă de căință. Cîte se pot „demonstra” — și deci în cîte moduri se poate subzista — cuprinde evantaiul complet al posibilităților de referință: de la acceptarea a ceea ce este și ce poate fi (un simptom secundar al alienării și unul incipient, al degenerării), pînă la certificarea oricărei negații ca depersonalizare perfidă a unei spiritualități sinucigăse. Astfel, vîd cum se afirmă tineri cu mîinile și conștiința „curate”, care îi mîdăresc pe alții experimentînd egoismul lor puber și plin de viață. Vîd cum labilitatea atitudinilor unor convingeri e-

ctectice lasă loc pentru mulți adulți, unei pasivități iritate, prin care se aude urletul ghiftuit al lupilor și marșul reluat al racilor. Vîd cum bătrînii sterilizați de rele abuzează, cu un spor de cinism, de îngăduința de a fi bătrînii și de a reordona după experiența lor decerebrată realitatea. Și vîd puține caractere, singulare caractere.

Pe acest fundal de pesimism frustrant, cu accente de violență, fără libertate de spirit în argumentele lui, e puțin probabilă șansa ca cei dezamăgiți și indeciși să-și asume în cunoștință de cauză responsabilitatea. Demoralizarea ființei naționale lasă prezentului o societate de reflexe și acomodări superficiale, și viitorului fosilele unui Levant submersibil.

Totuși, există ceva la fel de profund, complementar celor spuse: instinctul comunității. El conservă în substanța fapturii noastre atomul în înțeles blagian, nesecătuită particulă care poate deveni energie, acel salt infinitesimal care declanșează procesul de neutralizare al arbitrarului degradant. El se inhibă lent de vitalitatea noastră cea mai tainică, de timp ce reazăm metafizic, echilibrînd din zone astrale șansa noastră. Tot el a fost cel care a făcut din Timișoara, Sibiu, Brașov, București, atît ca entități, cît și luate ca are mandalo, nu numai măsura nereușitei obștești în fața idealului din '89, cît și premegătorii concreți ai unei societăți democratice.

Vladimir MUNTEANU

INFORMAȚII...

Secretele lui Charlie Chaplin

La cererea publicului „GOANA DUPĂ AUR” a lui CHARLIE CHAPLIN va fi reprogramată între 17—19 iulie (vineri, sîmbătă, duminică) de la ora 19, la videoteca Teatrului de Stat din Sibiu. După cîte se vede sînt mulți sibieni dornici să-și smulgă lui Charlot dacă nu secretul îmbogățirii rapide, atunci măcar pe acela al succesului. Baftă! (U.T.)

BOX

Începînd de azi 16 iulie 1992, la Sala C.S.S. din P-ța Teatrului, începe turneul final de box al Campionatului național de tineret.

Galele se desfășoară începînd cu ora 17.

Ziarul nostru nu polemizează cu escroci, imbecili și criminali. Iar pentru cei care întrunesc toate cele trei meștehne, facem rugare către Domnul să-i ierte.

La „MONTANA” — ilegalități cu acte în regulă

Județul Sibiu a fost scandalizat de afacerea societății „MONTANA”, care în decurs de cîteva luni (octombrie — mai) a importat din Germania peste 600 tone de felurite reziduuri industriale. La o primă vedere activitatea societății „MONTANA” părea cît se poate de onorabilă:

Societatea comercială româno-belgiană „MONTANA” S.A., cu sediul în Sibiu, str. Anghel Saligni nr. 4, potrivit art. 14 din Decretul-Lege nr. 96/1990 a fost înregistrată la Ministerul Finanțelor, cu nr. 612/5.11.1990. Certificatul de înregistrare poartă semnătura directorului Vasile Pitulice, de la Departamentul Impozitelor și Taxelor, Direcția evaluării veniturilor și prognoză a Ministerului Finanțelor. Spre a dovedi aparența de onorabilitate a activităților fir-

mei „Montana”, vom spiciu din Statutul societății:

În capitolul întâi, la articolul 3 sînt specificate obiectele de activitate: • operațiuni de export-import și comerțalizarea pe piața internă și externă de produse agro-alimentare • importul de produse alcoolice, răcoritoare, alimente, pielărie • importul de echipamente, utilaje, tehnologii, materii prime și alte produse (de această ambiguitate prevăd: „ALTE PRODUSE” s-au folosit Dan Alexandru și acoliții săi — deocamdată nedezvăluit opiniei publice de organele de cercetare ale statului — pentru introducerea în țară a mizeriilor contractate din Germania de la ticăloși de același soi cu ei — N.N.) • realizarea unei unități productive de brînzeturi în România, eu o capacitate de 500 kg zilnic • opera-

țiuni de intermediere și comision, depozitare și magazinaj, consignatie, prestări servicii etc. (iarăși ambiguitatea lui „etc.” — n.n.) • transporturi rutiere internaționale (depozitare, transporturi rutiere internaționale — totul a fost speculat de „întreprinzătorii” Dan Alexandru & Co — n.n.) • societatea „MONTANA” S.A. va desfășura și alte activități de prestări servicii care vor fi utile sau convenabile obiectului său de activitate”. Ceea ce s-a și întimplat. Numai că aceste „alte activități convenabile obiectului său de activitate” s-au dovedit importul și depozitarea de reziduuri industriale.

(Continuare în pag. a III-a)

Ovidiu TOMULEȚIU

În umbra Marelui Imperiu

Vecinătatea spațiului românesc cu marea împărăție de la Soare-Răsare, este una dintre nenorocirile cele mai mari care însoțesc neamul nostru de-a lungul istoriei sale. Tragediile și nefericirile, năvălirile și urgiile se rostogolesc peste noi din veacuri, numai din această parte.

De cînd țările române se mărginesc direct cu imperiul

țarilor pravoslavnic, de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea pericolul ce amenință insula de latinitate răsăriteană cu dispariția sub talazurile oceanului slav a fost și a rămas o gravă permanentă. Foarfeca intereselor geopoliti-

(continuare în pag. a IV-a)

prof. Nicolae POP

Tudor Arghezi — un monstru sacru al literaturii române

— 25 de ani de la trecerea în neființă a poetului de la Mărțișor —

Considerat, pe bună dreptate, ca un demn succesor al marelui nostru poet, Mihai Eminescu, Tudor Arghezi (pe numele său adevărat Ion N. Theodorescu) ocupă — prin prisma creației sale — un loc de frunte în galeria monștrilor sacri ai literaturii române.

Drama existențială a celui care avea să devină deopotrivă un mare poet, prozator, dramaturg și ziarist, a avut un curs relativ egal, debutând de la o vîrstă foarte fragedă. Despărțit de părinți încă de la 11 ani, acesta este nevoit să-și câștige existența singur, practicînd succesiv diverse meserii: ajutor de pletrar, custode de expoziții, laborant și apoi chimist la fabrica de zahăr din Chitila, eesornicar. Cîțiva ani ai tinereții și-i dedică, cinului monahal unde, la mănăstirea Cernica poartă numele de noviciat Iosif, identic cu cel al patronului său ecleziastic, mitropolitul Iosif Gheorghian. În acest răstimp petrece cîțiva ani în Elveția și Franța. Revine în țară la 31 de ani, consacrandu-se cu pasiune ziaristicii, moment în care editează „cea mai mică foale tipărită de la Gutenberg pînă

azi”, primul cotidian literar-artistic renumit „Bilete de papagal”. Acuzat de colaboraționism, este închis aproape 2 ani de zile la penitenciarul Văcărești, iar mai tîrziu, pentru un pamflet împotriva ambasadorului Germaniei, în lagărul de la Tîrgu-Jiu.

Pentru a recepta însă opera lui Arghezi este necesar — așa după cum afirma G. Călinescu „să al vocația miturilor grozave, a viziunilor cosmice”. Poezia, ca și opera în ansamblul ei, este realmente o creație a indeciziei metafizice: meditația argheziană aflată în prelungirea celei pascalene oscilează între acceptarea existenței puterii absolute și contestarea ei, între tăgădă și supunere, verificarea postulatelor vieții pe pămînt ducînd implicit la îndolală, disperare, umilință, revoltă, smerenie. Stare de intuiții și de chintesențe onirice dar și stare activă pe plan lingvistic, poezia lui Arghezi reabilitează tradiția benedictin al creatorului, dovedindu-ne că Luna se poate privi și de pe Pămînt fără delir și exacerbare și că dragostea e o festivitate cotidiană.

În aceeași ordine de idei, proza lui Tudor Arghezi — satirică sau poetică — în-

cadrează critica socială virulentă într-o amplă viziune a mișcării cosmice. La el, lumea se crează în fiecare zi, tot zilnic producîndu-se și sfîrșitul ei. Poet (chiar în scrierile în proză) al eternei germinații, al creației permanente, Tudor Arghezi este în același timp un pictor al degradării, al destrămării existenței corupte, imaginile de o luminozitate celestă întrepătrundîndu-se antitetice cu priveliști terifiante, sublimul coexistînd cu ridicolul, cu grotescul, oribilul și teratologicul.

Sărbătorit antum, la 85 de ani ca poet național, Tudor Arghezi se stinge din viață doi ani mai tîrziu, la 14 iulie 1967, fiind înmormîntat în grădina faimoasei vile Mărțișor.

Din vasta sa operă lăsată posterității, reprezentative rămîn volumele de versuri „Cuvinte potrivite”, „Cîntare omului”, precum și ciclul de poeme din „Agate negre” și „Flori de mucigai”. Creația în proză cuprinde de asemenea cîteva titluri remarcabile: „Tablete din Țara de Kut”, „Ochii Maicii Domnului”, „Cimitirul Buna Vestire” și „Lina”.

Ion GIRONO

CIVITAS CIBINIENSIS (III)

Ștefan, unul din domnii Moldovei, în februarie 1443 arată că a deschis țara, din nou, negoțului. În acest an magistratul Sibiului are un diferend cu Nicolae Apa din Biertan, pentru stingerea căruia intervine arhiepiscopul de Strigoni. Ioan Faber din Sibiu, în aprilie 1444, primește o corespondență de la Papa Eugen al IV-lea din Roma. Iancu de Hunedoara în mai 1444, numește, pe fostul primar Iacob, comite al monetăriei din Sibiu.

Cetatea avea tezaur.

Papa Eugen al IV-lea, în 1445, scrie din Roma juraților sibieni că: le permite recăderea Mănăstirii Dominicanelor. Pictorul Johannes de Rosenaw realizează, pentru biserică, pictura murală Răstignirea (48 mp), considerată ca fiind una din cele mai valoroase opere de artă din Transilvania. Scurt timp după terminarea acestei opere, pictorul îndrăgostindu-se de o patriciană este decapitat (drastică lege...). Fiul lui Vincensiu, trezorierul cetății, participă la un proces în Baia Mare. În iulie 1445 Iancu de Hunedoara, găsindu-se la Șura Mare, apără pe Simon din Sibiu (care bătea florini, la monetăria cetății).

Primarul Sibiului, în martie 1446, este citat la Strigoni, citația i-a fost anunțată de prelatul Antoniu. Iancu

de Hunedoara, în iulie 1446, de data aceasta de la Apold, intervine pentru Simon din Sibiu să nu fie stingerit în activitatea ce o desfășoară la spălătoriile de aur de la Baia de Arieș. Tot acum mai somează doi cetățeni din Sibiu să-și plătească datoria de 1000 de florini. La Războieni aflîndu-se apoi, cere Scaunelor de Mediaș și Șeica să depună unele documente, iar din Apold ordonă vicevoievodului Transilvaniei să participe la lupta pentru stîrpirea unor bande de hoți. În august 1446, intervine un diferend între eler și oficialități Sibiului.

Prin iunie 1447, Iancu de Hunedoara atenționează conducerea cetății Sibiului ca, Nicolae de Ocna Sibiului să fie pus în drepturile sale la moșia din Bioan. De la Sighișoara mai intervine în procesul unor sibieni și acordă nobililor din Vesăud, Buia și Calvasăr, dreptul de judecată. Tot acum hrisoavele vorbesc despre strădania neguțătorilor din cetate ca să împiedice pătrunderea mărfurilor textile din Brașov.

Comitele monetăriei sibieni, Cristofor Italicus, în anul 1447, primește de la Brașoveni 60 de mărci de argint. Aflat la Sighișoara, Iancu de Hunedoara amină procesul unor nobili cu cîteva cetățeni din Sibiu.

La Viena, în februarie 1448, se discută despre înființarea unei capele pe lîngă biserica Sf. Maria din Sibiu. Trei luni mai tîrziu are loc o mare ceartă între breslele croitorilor și blănarilor. Din Rupea, în august, Iancu de Hunedoara dă poruncă sibienilor să primească cu toate onorurile pe Vladislav, voievodul Țării Românești. Din Hendorf, Iancu cere urgentarea predării impozitelor colectate și interzice capitulului din Sibiu, să execute ordine papale care contravin obiceiurilor țării. Dela Agnita, cere sibienilor o mie de potcoave, înainte de a porni spre Bătălia de la Kosovo polje.

Nemulțumiți de situația din cetate, în 1449, calfele și ucenicii organizează o revoltă. Prin iunie are loc un proces între Iacob — aurarul din Sebeș și monetarul Simon — din Sibiu. Iancu de Hunedoara, în 1450, lămurește situația unor neguțători sibieni ce au fost molestați, iar din Buda, Iancu ordonă juraților din Sibiu, să înapoieze averea confiscată primarului Anton Trautenberg. Cetatea se întărește...

Din Sebeș, Iancu comunică sibienilor zălogirea urbarilor de la Baia de Arieș lui Simon. Cele Șapte Scaune, în 1452, interzic breslei mînușarilor și pungarilor din Sibiu, comerțul cu piei.

Iancu de Hunedoara atenționează vicevoievozii ca Baltazar din Singatin să fie pus în drepturile sale la moșia din Noul Românesc. Sprijină apoi repararea cetății de la Turnu Roșu și ordonă dărîmarea celei de la Tălmăciu, care nu mai era de folos. De la Vinț, ajută din nou monetăria din Sibiu. Faima cetății Sibiului crește. Dovadă, scrisoarea patriarhului Constantinopolului către primarul cetății — 1453: ... cetatea voastră se bucură de mare faimă printre turci...

Primarul Oswald, în august 1453 este informat, apoi, de episcopul Samile că turcii au cucerit Constantinopolul. Peste o lună, Iancu de Hunedoara anunță din Lipova sibienii că a încheiat pace cu voievodul Țării Românești.

Primo CESARI

Scrisoare deschisă

Lenea funcționarilor publici

Ne izbim tot mai des în ultima vreme de obiceiuri și practici care nu ne sînt de loc dragi. Corupția, ciubucul, hoția, birocratismul și lenea funcționarilor publici ne obosesc mult mai mult decît ar trebui viața și așa stresată de o politică pe care nu o înțelegem și care nu mai are nimic comun cu noi. Mai grav este atunci cînd tot viața ne împinge în situații extreme, în care noi nu mai putem hotărî și pentru noi trebuie să hotărască alții, LEGEA, JUSTIȚIA. Și atunci cînd justiția și legea hotărăsc, se mai găsește cîte unul care să împiedice punerea în aplicare a celor hotărîte. Există o mulțime de exemple în acest sens, pe care noi le-am redat în ziarul „21 — RADICAL”. Există o altă mulțime de exemple pe care le cunoaștem fiecare așa cum există și cazul domnului Tufă Dumitru din comuna Axente Sever nr. 355 A, care adresează o scrisoare deschisă ziarului nostru, rugîndu-ne ca ea să fie publicată, pentru a ajunge și la domnul președinte al Judecătorei locale Mediaș, care poate așa îl va ajuta să beneficieze de punerea în practică a hotărîrii judecătorești luate în cazul său.

„Domnului Emil Lupean, președintele Judecătorei Mediaș.

Subsemnatul Tufă Dumitru din comuna Axente Sever nr. 355 A., prin prezenta vă aduc la cunoștință următoarele: în luna septembrie 1990, soția mea, pe nume Tufă Ana a fost accidentată de cetățeanul Băcilă Lucian, care conducea fără permis și în stare de ebrietate, un autoturism. Acest accident a făcut obiectul dosarului penal nr. 773 din '91, pe care l-ați judecat dvs. personal. Prin sentința penală nr. 313 din 17 sept. inculpatul Băcilă Lucian a fost condamnat la doi ani închisoare și obligat să plătească suma de 9098 lei plus 2000 lei taxa avocatului. Subsemnatul, în mod civilizat, s-a adresat in-

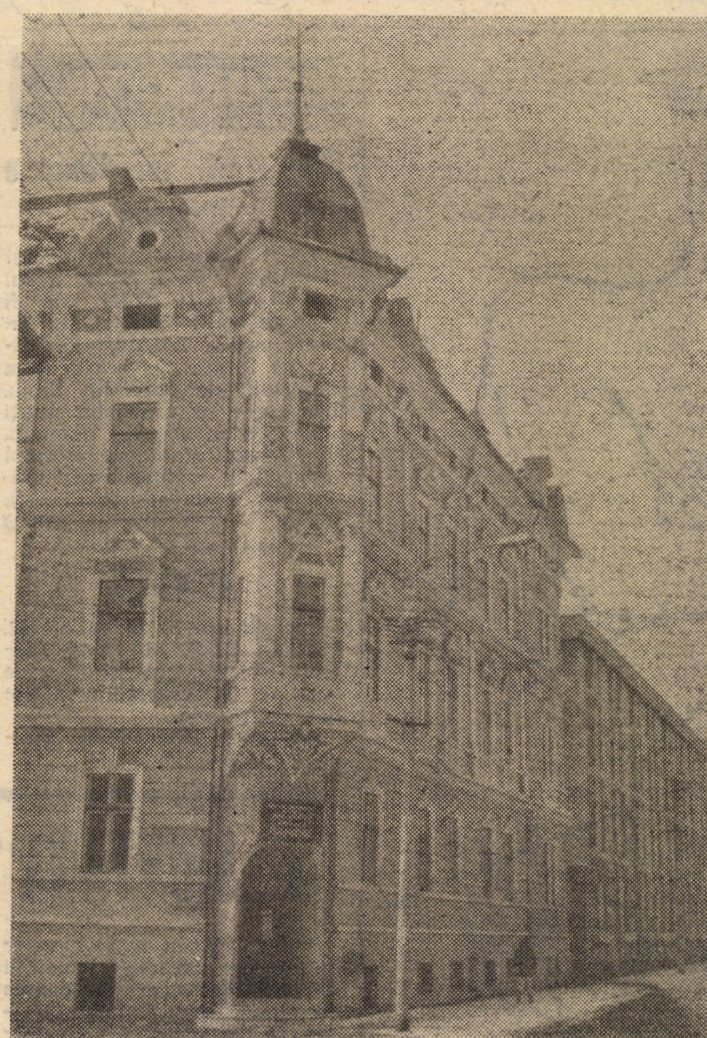
culpatului în scris la data de 20.02.1992 cu rugămîntea să-mi achite suma de bani datorată, deoarece soția mea nu a lucrat în respectiva perioadă și a fost în tratament două luni, dar Băcilă Lucian a refuzat să plătească suma datorată.

M-am adresat în scris dumneavoastră personal și vă mulțumesc pentru răspunsul prin care îmi recomandați să întocmesc un dosar de execuție silită. La 26 aprilie 1992 m-am prezentat la dl. executor Rotaru, unde am plătit suma de 1400 lei necesară întocmirii dosarului de execuție silită. Dl. executor Rotaru a promis că se va deplasa la domiciliul inculpatului, în Copșa Mică, urmînd ca această deplasare să aibă loc în data de 18 mai 1992. Am așteptat ca dl. executor să vină la această întîlnire și nu a venit. La 22 mai 1992 m-am prezentat din nou la dl. Rotaru, care mi-a spus că nu a venit pentru că nu m-am dus să-l aduc cu mașina. I-am explicat că nu am mașină nici bani pentru a plăti una, atunci dl. Rotaru mi-a spus că va veni în ziua de 2 iunie 1992, dar nici pînă astăzi nu a venit. Stimate domnule președinte al Judecătorei, vă rog din tot sufletul ajutați-mă să pot pune în practică hotărîrea judecătorească stabilită de judecătoria pe care o conduceți”.

Dumitru Tufă, comuna Axente Sever

În încheierea scrisorii, dl. Tufă Dumitru ne întreabă și pe noi: cînd va veni vremea în care legea va fi lege, munca va fi muncă și respectul față de om va fi cu adevărat respect și nu așa o spoială după care se ascund interese și ilegalități? Aceste întrebări ni le punem fiecare din noi și sperăm că va veni o zi în care vom discuta despre hoție, abuz, corupție și despre lenea funcționarilor publici ca despre un lucru pe care nu vrem să-l atingem și nici să ne atingă.

Dan Ioan BOGDAN

SIBIU — Facultatea de inginerie.

Foto: Iulian PREDA

PROGRAM

TV

JOI, 16 IULIE 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10,00 Actualități • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Ecran de vacanță: „Blackstar”. 10,55 Worldnet USA • Super Channel. 12,10 Ora de muzică. 13,00 Oamenii

de lîngă noi. 13,30 Jazz-magazin. 14,00 Actualități — Meteo. 14,20 Conviețuirii. 14,50 Televacanța școlară. 15,30 Cursuri de limbi străine. 16,00 Agenda muzicală. 16,30 Forum. 17,00 Actualități. 17,05 Repere moldave. 17,35 Drumuri în memorie. 18,00 Tele-discul muzicii populare. 18,20 Simpozion. 19,00 Studioul economic. 19,30 Desene animate: „Casa zburătoare”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial: „Dallas” Ep. 145. 21,40 Reflecții rutiere. 21,55 În fața națiunii. 22,25 Microrecital „Blue Sistem”. 22,40 Reporter '92. 23,10 Actualități. 23,25 Stadion. 24,00 Închiderea programului.

Mie dați-mi valea verde

O emisiune radio care nu trebuie să rămână neascultată de nici un orășean este, fără doar și poate, „Viața satului”, difuzată în fiecare duminică dimineața de la o oră care ne îngăduie să prindem și manifestațiile sportive și slujba de la catedrală. Emisiunea „Viața satului” care se bucură de serviciile unui adevărat profesionist cum este dl. Gh. Velman, a pornit imediat după revoluție pe un drum care-i asigură un loc în virful topului emisiunilor radio. Cu timpul s-a mai dat pe brazdă, iar de când președintele țării lăcrimează de dorul ceapurilor, emisiunea a devenit un pretext pentru a explica orășenilor de ce nu se găsesc produse agro-alimentare sau, dacă se găsesc, de ce sînt atît de scumpe și de calitate atît de proastă. După cum am văzut, guvernul este dispus mai degrabă să importe cereale decît să dea credite țăranului român, iar preocuparea pentru legea funciară, a rămas tot pe planul secund. Ceea ce umple timpul de gîndire al ocupanților de fotolii prin birourile Ministerului Agriculturii și Alimentației este găsirea unor noi forme de asociere care să îndulcească nostalgia domnului Ion Iliescu și în care armatele de „specialiști” să-și justifice existența.

Din emisiunea „Viața satului” de duminică 12 iulie, am aflat că în agricultura noastră sînt greutăți și că acestea ar fi de două feluri: unele inerente, adică de care nu ne scapă nici Dumnezeu, necum specialiștii, și altele — subiective, adică din acelea pe care mai mult ni le facem singuri decît ne sînt date. Atît! Alte greutăți, frîne sau chiar bete-n roate să nu fie oare? Noi zicem că da.

În bătaura țăranului au tăbărit așa-zisii „integratori”. Unul dintre acești „integratori”, care nu sînt decît tot niște interpuși, ar fi Regia autonomă „Romcereal”, cu al cărui director, Ion Burtea, reporterul emisiunii a purtat o discuție. Domnul Burtea vrea ca statul

să acorde împrumuturi țăranilor, dar împrumuturile să fie date prin „Romcereal”, nu direct țăranului, iar recuperarea banilor și a dobînzilor să se facă — ați ghicit — tot prin firma pe care dumnealui o conduce. Din discuția cu domnul director a reieșit că „Romcereal” percepe dobînzii pe cerealele depozitate, silozurile încărcînd valoarea produsului agricol care, la rîndul lui încarcă valoarea produsului din zootehnie, care la rîndul lui... știți dumneavoastră. Au mai fost prezenți în emisiune un șef de Complex de găini ouătoare, un veterinar de la COMAICO — SA, care a explicat pe înțelesul nostru de ce scad puii în greutate și ce suferințe mai îndură găini-le, precum și un contabil șef al unei societăți comerciale din județul Brăila. Apoi am trecut în județul Olt, unde am dat peste un păstor de oi asociate, cu care s-a încercat un dialog, dar n-a fost posibil, și, în sfîrșit, în Prahova, unde am aflat ceva cu adevărat interesant, un fapt care, luat singur, tot ar justifica punerea în undă a emisiunii. Laptele nostru cel de toate zilele are preț variabil, în funcție de cantitatea de grăsimi pe care o conține. Analiza decide prețul. Ceea ce nu știți dumneavoastră, stimați consumatori de lapte, este că ar mai trebui făcută, și o altă analiză care ar putea să scadă binișor prețul laptelui și anume ANALIZA ÎNCARCĂTURII MICROBIENE. Pentru liniștea noastră, această analiză nu se practică. Cine știe ce-am mai aflat!

În încheierea emisiunii, spre consolarea amatorilor de lapte, ni s-a garantat că nu numai ei sînt trași pe sfoară, ci și amatorii de vin. Despre marele furt al achimiștilor podgoreni intenționăm să ne ocupăm, mai pe larg, cu alt prilej. Pînă atunci, nu subestimați recomandarea noastră și deschideți, fără frică, aparatele de radio duminică dimineața, la ora difuzării emisiunii „Viața satului”.

Mihai BRATU

O păpușă de verdeață și pe stradă și la piață

Foto: Iulian PREDA

ALIMENTAȚIA — factor terapeutic (I)

Medicația începe vindecarea, dieta alimentară o consolidează

„Încorporarea de alimente din mediul extern constituie nu numai o condiție esențială pentru existența vieții, ci și una din cele mai eficiente căi, atît pentru ocrotirea și promovarea sănătății, cît și pentru redobîndirea acesteia în caz de boală”.

Importanța factorului alimentar pentru restaurarea sănătății a fost subliniată încă acum aproape două milenii și jumătate. Deși cunoștințele asupra cauzelor și mai ales asupra mecanismelor (patogenie) prin care se realizează diversele boli erau necunoscute în antichitate, totuși Hipocrat și urmașii săi acordau alimentației un rol deosebit atît pentru menținerea cît și pentru recuperarea sănătății. Pe baza observațiilor empirice cu mult înainte de a cunoaște compoziția produselor alimentare s-a încetănit ideea că anumite alimente naturale au efect de vindecare în diverse boli cu evoluție cronică. Așa s-au determinat o serie de cure: de lapte, ouă, carne crudă, (în tuberculoză), cu suc de urzici sau cu ficat (în anemie), usturoi sau orez (în hipertensiune), cu struguri (în boli de rinichi sau ficat) cu fragi (în reumatism), cu mere sau morcovi (în colite). În urma descoperirii unor mijloace terapeutice mai eficace, unele din ele au fost

abandonate, însă altele au supraviețuit pînă în zilele noastre.

O dată cu dezvoltarea științelor naturii și cu aprofundarea cunoștințelor de anatomie și de fiziologie în secolul al XVII-lea, medicul englez Thomas Sudenham (1624—1689), cu toate că era autorul unei formule medicamentoase care îi poartă numele, atribuia alimentației și modului de trai al bolnavului mai multă importanță, pentru obținerea succesului terapeutic decît medicamentelor, protestînd împotriva folosirii excesive a acestora, cerea înlocuirea farmaciei cu bucătăria. Deși descoperirea agenților patogeni începînd din a doua jumătate a secolului al XIX-lea a dus, grație dezvoltării chimiei la creșterea considerabilă a numărului de medicamente, totuși, alimentația a continuat să ocupe un loc de frunte în terapeutică bolilor iar în ultima decadă a secolului trecut a apărut cartea „Vindecarea prin alimentație”, scrisă de doi medici germani cu renume mondial, Leyden și Klemperer. Cu toate că în secolul nostru și mai ales în ultimele decenii s-au acumulat numeroase fapte științifice care justifică importanța acordată dietei pentru obținerea succesului terapeutic, în ultima vreme ea a încetat să mai fie considerată ca una din principalele mijloace curative. Descoperirea sulfamidelor, dar mai ales a antibioticelor, îmbogățirea considerabilă a arsenalului terapeutic cu tot felul de medicamente, au micșorat considerabil interesul față de alimentația bolnavului. Majoritatea prescripțiilor medicale se caracterizează prin preocuparea de inactivare a agentului patogen sau de înlăturare a simptomelor sub acțiunea drogurilor recomandate, dieta reducîndu-se la simpla interdicție sau reducere a consumului unor produse alimentare.

Dr. Gheorghe GHISE

medic primar
Nutriție și Boli Metabolice

Vacile pasc, nu
parlămeneză.

Șomajul la zi

Dacă sfîrșitul lunii iunie a înscris în registrul Oficiului Forțelor de Muncă un număr de 8 mii de șomeri, luna iulie a debutat cu 9 mii de șomeri. Dl. Cîndrea Iosif, șef birou la Oficiul Forțelor de Muncă a avut amabilitatea să ne comunice datele înregistrate în județul nostru cu privire la situația șomerilor, înregistrate la 19 iulie a.c.:

- Total șomeri — 9462, din care 6107 femei.
- Aceștia provin din următoarele categorii de personal:
- Muncitori necalificați — 2053, din care 1396 femei;
- Muncitori calificați — 6954, din care 4407 femei;
- Personal cu pregătire medie — 263, din care 196 femei;
- Personal cu pregătire superioară — 192, din care 108 femei.

La aceștia se mai adaugă un număr de 3313 (din care 2030 femei) persoane cărora le-a încetat plata ajutorului de șomaj. Din aceștia, ponderea o dețin cei cărora le-a expirat termenul de 270 zile — 1615 (1161 femei). Au fost încadrați în muncă 1291 (685 femei) șomeri, au refuzat locul de muncă oferit sau frecvențează

Un număr de 1930 (1308 femei) se găsesc în alte situații (schimbarea domiciliului din județ, plecare din țară etc.).

Pe zone, situația se prezintă astfel:

- Sibiu — 4862 (din care 3215 femei);
- Mediaș — 2681 (din care 1688 femei);
- Avrig — 1149 (din care 743 femei);
- Agnita — 770 (din care 461 femei).

Pentru a veni în sprijinul șomerilor, vă informăm că în județ sînt înregistrate la această oră 151 locuri de muncă. Prezintă câteva oferte: zidari — 55 locuri, dulgheri — 55 locuri, fierari-betonisti — 15 locuri, vopsitori-industriali — 11 locuri, asistente medicale — 15 locuri.

Ne-am interesat despre noutățile privind legislația șomajului. Deocamdată este în fază de proiect o hotărîre de guvern care să stimuleze agenții economici în vederea angajării absolvenților și există, tot în stadiul de proiect, propuneri de modificări la legea șomajului, în legătură cu acordarea unei sume după expirarea termenului de plată a ajutorului de șomaj, persoanelor care sînt lipsite de al venit.

Gabriela BALAN

Illegalități cu acte în regulă

(Urmare din pag. 1)

Ce mai prevede statutul societății „MONTANA”: „Societatea va putea să-și realizeze obiectul său de activitate atît în România cît și în străinătate cu respectarea legislației în vigoare și poate lua toate măsurile considerate necesare sau folositoare pentru realizarea directă sau indirectă a obiectului său de activitate. Art. 5. Durata de funcționare este de 5 (cinci) ani, începînd de la data înregistrării, cu drept de pre-

lungire în baza hotărîrilor Adunării generale”.

Dan Alexandru și „Montana” au încălcat prevederile legislației în vigoare. Iar dacă lui Dan Alexandru, după ce va ispăși cele 3 luni și 15 zile de „pîniaie”, i se va permite să-și reia activitatea, acest fapt va fi o cruntă ofensă la adresa noastră, a tuturor locuitorilor județului Sibiu, care mai devreme sau mai tîrziu, vom fi afectați de consecințele ecologice ale „scandalului deșeurilor”.

RETRAGERE DIN F.S.N.

Către

REDACȚIA ZIARULUI
„21 — RADICAL” SIBIU

Subsemnatul Prodescu Gheorghe, doresc să fac publică retragerea mea din FSN și rog redacția ziarului „21 — RADICAL” să mă ajute în acest sens, publicînd scrisoarea adresată Consiliului județean al FSN și domnului președinte al C.J. al F.S.N., Romeo Trifu.

CĂTRE

CONSILIUL JUDEȚEAN
AL F.S.N.

Domnului președinte Romeo Trifu

„Mă numesc Prodescu Gheorghe și sînt domiciliat în Sibiu, str. Lupeni nr. 48, membru al F.S.N. din primele momente ale creării lui, îmi anunț pe această cale retragerea din formațiunea politică mai sus amintită, datorită demagogiei tot mai accentuate a acestui partid, atît la nivel central cît și la nivel local.

De asemenea socotesc că principiile mele de viață nu cadrează cu mașinațiile și

lupta pentru ciolan care se duce în sinul acestei formațiuni politice.

Avînd în vedere comportarea sub orice critică a conducerii Consiliului Județean al FSN și al Consiliului Județean format în mare parte din membri FSN, începînd cu data de 15.07.1992, mă retrag din FSN în care consider că nu mai am ce căuta.

În aceeași situație cu mine se află și soția mea Prodescu Elena”.

Prodescu Gheorghe

Mica publicitate

VINZĂRI-GUMPARARI

● Gumpăr casă compusă din 2 camere, bucatărie, baie și grădină, pe valută. Telefon 43 36 96. (1041)

● Vind cabană demontabilă de 3,80/2,50 m. Poate fi folosită și chioșc comercial. Telefon 55 54 29, după ora 20. (1042)

DIVERSE

● TAVI REISEN transportă persoane, colete, lazi, până la Köln. Obținem asigurare medicală. Telefon 92/43 11 57 sau 92/43 12 95. (1020)

● Transport persoane și marfă cu microbuze, autocamioane, camioane, urban și interurban. Telefon 44 65 20. (CEG)

● GERMAN EXPRES vă invită în Germania, cu autocarul în 20, 31 iulie; 10, 22 și 31 august — 11 000 lei. Telefon 44 46 48. (1009)

● S.G. NEMA SRL — închiriază spațiu comercial. Informații telefon 42 20 60, după ora 20. (1043)

● Doresc să ajut gratuit bolnavi și suferinzi prin bioenergie. Telefon 42 53 50. (1044)

MULTUMIRE

Mulumesc colegilor, vecinilor și rudelor care l-au însoțit pe Nicolae Fintină, pe ultimul drum. Un ultim omagiu.

Sofia Maria (P.G.)

„SEIMPEX“ S.R.L.

SEBEȘ ALBA

str. Griviței nr. 90,

o f e r ă

spre

VINZARE:

- MAȘINI INGHEȚATĂ;
- DULAPURI ȘI VITRINE FRIGORIFICE;
- MAȘINI PENTRU CUBURI DE GHEATĂ;
- AGREGATE DE BUCĂTĂRIE.

Alte informații precum și comenzi la sediul firmei,

sau la

telefon 96/73 15 58

sau

96/73 31 97.

— 319 —

Tao și medicina

În zilele de 14—17 iulie a.s., la sediul USSM, din Piața Mare nr. 12, între orele 10—13 și 16—19, au loc (în cadrul cursurilor de vară ale Universității Holistice), prelegerile pe tema „MEDICINA TRADITIONALĂ CHINEZEASCA ȘI TAOISMUL”, susținute de doamna Alma Seulean din Cluj. (M.G.)

(urmăre din pag. I).

ce, nesațul puterii și al neostoitei expansiuni a Imperiului rus spre Peninsula Balcanică au sfârșit, prima oară la 1812, pământul Moldovei prin anexarea Basarabiei. De atunci viața în spațiul românesc s-a scurs sub permanentul pericol al amenințării cu repetarea tihăriei.

Toate marile înfăptuiri ale românilor din ultimele două veacuri în sensul realizării unității și neatinării naționale au fost făcute în circumstanțe în care împărăția țarilor s-a aflat în dificultate, urmare a înfringerilor militare de către inamicii mai puternici, sau a unor grave tulburări interne. Așa s-a întâmplat după insuccesele militare din războiul Crimeii (1853—1856), când la 1859 s-a înfăptuit Unirea, după care, la 1877—1878, nevoia de a recurge la ajutor românesc în războiul cu Turcia a obligat Rusia să recunoască independența României, nu fără a căuta să obțină avantaje teritoriale cât mai substanțiale pe seama fostului aliat, căruia nu-i mai recunoștea interesele firești.

Prăbușirea imperiului țarist la sfârșitul primului război mondial este împrejurarea care facilitează Marea Unire din 1918, în condițiile în care, în urma revoluției bolșevice și a războiului civil, împărăția nu mai poate fi salvată decât parțial. Teritoriile din vest, din Finlanda până în Basarabia, se desprind din chingile țarismului. Dar, din nefericire, nu pentru multă vreme, deoarece în anii 1939—1940, consecință a mîrșăviei Tratatului Molotov — Ribbentrop, imperiul ciumei roșii se extinde din nou peste același spațiu imens, de la Golful Finic la Marea Neagră, incluzând teritorii finlandeze, Tările Baltice, estul Poloniei și Basarabia — cu Bucovina de nord, spații în care pentru scurt timp a reînviat speranța și încrederea, după 22 iunie 1941, spre a se așterne, apoi, lunga noapte a iadului comunist.

Sfârșitul deceniului perestroikist a reaprins flacăra speranței românilor din teritoriile dintre Prut și Nistru, după ce o jumătate de veac credința și nădejdea în libertate au fost îngropate sub gheturile Siberiei, amuțite în temnițele Gulagului. Ultimii doi ani s-au încărcat de evenimente măcătoare, când de speranțe și entuziasm, când de deznădejdi și cumplite tragedii. La Nistru eurge din nou singe române, vărsat de hoardele barbare, criminale ale separatistilor nistreni, ale cazacilor făcători și apărători de împărății, precum și ale Armatei a 14-a rămasă tot ce a fost: instrument de intimidare și de strivire a oricăror aspirații spre libertate.

La București, ca și la Chișinău, după evenimentele anului 1989 au rămas să diriguieze destinele românești indivizi crescuți și educați la școlile Kremlinului, ale cărui interese le servesc și le apără. Este o iluzie să se creadă că se va întreprinde un demers concret pe calea Reintegrării și apărării adevăratelor interese naționale, atîta vreme cît comuniștii dețin pîrghiile puterii în „cele două state românești”. Cît timp se vehiculează ficțiunea a două entități politico-statale românești, cît și enormitatea vorbirii, despre două „popoare românești” — și asta de la

nivel oficial — din dreapta și din stînga Prutului, nu-i nici de sperat și nici de așteptat ca inițiative pozitive să se întreprindă de la București ori Chișinău. Trista realitate este probată de tot ceea ce au făcut și fac domnii I. Iliescu și M. Snegur în ultimii doi ani de „înțeleaptă conducere”. După vizite reciproce și după declarații comune, în

cunoscut limbaj forestier, nici o promisiune nu s-a înfăptuit pentru pace și liniștea românilor din dreapta și mai ales din stînga Prutului. În Transnistria n-a încetat nici focul, nu și-a păstrat neutralitatea nici Armata a 14-a și n-a fost încheiat nici tratatul de fraternitate româno... — român. Peste tragedia neamului, peste crime și orori dl. Iliescu rămîne optimist, chiar dacă după fiecare declarație realitatea îl desfide, iar numărul victimelor este în creștere. Cînd nimeni în Europa și în lume nu-l mai bagă în seamă, domnia sa ne oferă, cu dărnicie, cunoscutu-i rictus — oînd zîmbet, cînd rinjet — din care nu se mai știe ce să se mai perceapă. Gînim, complicitate cu eternii noștri dușmani, viclenie interesată, sau toate la un loc, plus o nemărginită sete de putere în dauna intereselor fundamentale ale poporului român. Intrevederile la cele mai înalte nivele s-au succedat, în ultimele săptămîni, cînd la București și Chișinău, cînd la Moscova, Istanbul sau Helsinki. Problema românească a fost abordată chiar și la Washington sau München, de pe pozițiile și din unghiurile cele mai diferite. În Congresul Statelor Unite, ca și la reuniunea celor șapte state industrializate s-au auzit voci ferme împotriva agresiunii bolșevice care sprijină separatismul din Basarabia. Prezența Armatei a 14-a pe teritoriile românești este considerată ilegală, atîta timp cît staționarea ei este fără acordul gazdelor. Asta o spun americanii, englezii ori germanii, dar nu fostii și actualii tovarăși de ideologie și interese comuniste, travestiți în patrioți, democrați de conjunctură și aflați în jilturile puterii la București și Chișinău. Dl. Iliescu realizează un echilibru „crăcănat” (vorba dînsului, inspirată din înțelepciunea lui Bulă) aflîndu-se cu un picior în capitalism și cu altul în ce a rămas din comunism, dar cu fața privind tot spre steaua roșie a Kremlinului.

Este deșertăciunea deșertăciunilor să se creadă că interesele românești vor fi mai bine și mai cu folos apărute altundeva decît în spațiul românesc și de altcineva decît de românii înșiși. Aici și acum. Pentru americani și pentru Aplus în general, ceea ce contează sînt propriile interese

economice, politice și militare-strategice. Restul nu-s decît vorbe.

După reuniunea de la Istanbul, de la sfîrșitul lunii iunie a.c., dl. Iliescu s-a întors atît de optimist acasă în urma întrevederilor cu domnii Eltin și Kravciuc — încît un naiv ascultîndu-l, putea să creadă că la Nistru pacea s-a așternut pentru totdeauna.

rațistii rusofoni — încurajați de stăpînii lor de la Moscova — Republică Sovietică Socialistă. Așa se pare că s-a văzut și de la Istanbul. Chestia cu prepoziția latină trans e ceva mai complicată, pentru că în traducere înseamnă peste. Așa sînd lucrurile, Republica separatistă rusofonă sovietică socialistă nistreană este locuită, în majoritate, de români, unde aceștia sînt supuși unei agresiuni fățîșe din partea imperiului bolșevic. Transnistria trebuie să însemne teritoriile de peste Nistru. Depinde, însă, unde se află observatorul ca să privească peste Nistru. De la Moscova și Kiev, Transnistria e toată România, în timp ce de la București și Chișinău, regiunea ce ni se înfățișează este cea pe care o știe toată lumea...

Reuniunile consumate, ori cele preconizate a avea loc, în patru: Moldova — România — Rusia — Ucraina, se țin sau se amîna, dar mai ales reușesc să eludeze fondul problemei: decolonizarea și retragerea armatelor imperiale din zona Nistrului locuită de români — premise reale pentru posibilitatea acestora de a deveni independenți. Preconizatele forțe de descurajare imaginate de Chișinău, cu participarea în principal a armatelor rusești, doresc să se interponă între români și cei ce le cîntăresc pămînturile. Se pune însă întrebarea: pe cine trebuie să descurajeze forțele armate rusești? Armata a 14-a aparține Groenlandei?!

Frați români, treziți-vă din somnul cel de moarte!

● P.N.T.C.D. — Tineret, prin intermediul ziarului „21 — RADICAL” vă oferă șansa unor premii substanțiale. Premiul etapei a VII-a este oferit de firma S.G. „ATC” SRL (str. Nouă nr. 17) și constă într-un aparat de radio — import.

CONCURSUL „AS” Cupon de participare-etapa VII

1. În vremea cărui domnitor a fost construit Palatul Cotroceni?

- a) Constantin Mavrocordat;
- b) Constantin Brîncoveanu;
- c) Șerban Cantacuzino.

2. Care este cea mai lungă peșteră din România?

- a) Scărișoara;
- b) Topolnița;
- c) Polovraci.

3. Cine a fost supranumit „Soarele muzicii”?

- a) Mozart;
- b) Beethoven;
- c) Verdi.

NUMELE _____ PRENUMELE _____

ADRESA _____

VEA _____

VIRSTA _____ SEMNAȚURA _____

■ Depuneți cupoanele cu varianta corectă (încreștă) la adresa: P.N.T.C.D. — Tineret, str. G-ral Magheru nr. 3; 2400 — Sibiu. ■ Ultima zi de primire a cupoanelor este vineri. ■ Pot participa toți tinerii între 14—24 de ani. ■ Tragerea la sorți și premierea are loc sîmbătă la ora 17.00 la sediul P.N.T.C.D. — în prezența concurenților.

■ RETINETI! Participînd la ciclul „Dialoguri săptămînale” — în fiecare miercuri, ora 17.00, la sediul P.N.T.C.D. — aveți o șansă în plus să răspundeți corect la întrebările concursului „AS”.